

משה אש.

דער דור פון מתן-תורה און די היינטיגע דורות.

בעת דער אויבערשטער האָט דורך משה רבינו געגעבן די תורה אויפ'ן באָרג סיני, האבען אַלע יודען, וועלכע זענען אַרױסגעגאַנגען פון מצרים איינ-שטימיג אויסגערופען: „נעשה ונשמע“— מיר וועלען אַלץ טהון, וואס שטעהט אין דער תורה און אויספירען אַלע תקנות און אַנווייזונגען פון אונזערע מנהיגים און רבנים. עס האט זיך אפילו נישט געפינען איינציגער יוד, וועל-כער זאָל פראָטעסטירען, אָדער פרא-יעקטירען געוויסע אויסגעשטעלטע, נור אַלע, ווי איין מאָן האבען דערצו מסכים געווען.

אין פערלויף פון דער צייט זענען אָבער אָנגעקומען נייע דורות, קלוגע און אינטעליגענטע, שוין נישט קיין „נעשה ונשמע“ דינע, נור גרויסהאַל-טערישע, וועלכע בילדען זיך איין, אַז זיי זענען חכמים ונבונים, וואס הא-בען קיעב אַלץ צו וויסען אין — הויפט-וועלכד אַ סך צו רעדען.

די עלטערע גענעראציע, וועלכע איז יוםם ויליג געוועזען על התורה ועל העבודה, געקוועטשט די בענק אין די בתי-מדרשים; די וועלכע זענען נישט געווען קיין בני תורה האבען תמיד אין זייער פרייער צייט געפלאגט תהלים-צי-זאָגען — האָבען זיך היינט געגריי-דעט אַיגנאָציאָנעס, פערראינען, אַר-טאָדאָקסישע, מזרחיסטישע — און האָל-טען אין איין רעדען.

ווען די פרויען האבען קיין גלייכ-בערעכטיגונג נישט געהאַט, האבען זיי אויסגענוצט זייער ניין מאָס רייד צו פייניגן זייערע מענער, אָדער צו בע-רעדען זייערע שכנ'טעס. צייט אָבער זיי זענען עמאַנציפירט געווארען, רע-דען זיי שוין אָהן אַ מאָס: אַרגאָניזירען פערבאָנדען, קלובען, בעשעפטיגען זיך מיט געוועזענעם אַרבייט, ביי אַלע וואָהלען נעהמען זיי אַ לעבהאַפ-טען אַנטייל — די אונטערשטע שורה: זיי האָלטען אין איין רעדען.

די יוגענד ווידער, וועלכע האָט שטענדיג עוסק געווען נאָר אין לעהרע, איז היינט געווארען רעדעווידיג: זיי בעשאַפן פערשידענאַרטיגע יוגענד-אַר-גאַניזאציעס, ווי: „צעירים“, „בנות“, „פרייז“; פיהרען דיסקוסיעס, ופוח'ענען אונאויפהערליך, אַרדנען איין רעפער-טען — און זענען עוסק אין הלכות-רעדען.

אין אַלע געזעצגעבערישע קערפער-שאַפטען, ווי למשל: פאַרלאַמענטען, זעלסטאַנציעס, אַרדנען קהלות א. ד. גל. — ווערט וועניג געהערט און פיעל נערעט.

אַמאָל האט מען גערעדט, ווען מען האט געמוזט; שפעטער האט מען גע-רעדט, ווען מען האט געדאַרפט; היינט

רעדט מען, ווייל מען קען נישט שוויי-גען — אויב מען וועט נישט רעדען, איז מען נישט קיין אינטעליגענט.

אַמאָל האט מען געדאַרפט קענען רעדען, היינט רעדט מען, ווייל מען קען נישט — שווייגען.

אַמאָל האט די עלטער גערעדט און די יוגענד האט געשוויגען; היינט רעדט די יוגענד און די עלטער — שווייגט.

אַמאָל האבען חכמה און שכל גע-רעדט — היינט רעדט חוצפה.

אַמאָל האט מען קיעב געהאַט צו הערען — אַנדערע רעדען; היינט וויל יעדער זעלבסט זיין אַ רעדנער, אַזוי, אַז אַנדערע זאָלען מוזען איהם הערען רעדען.

אַמאָל האט מען אין געוועזענעם פא-כער אַרבייט אַוויפיעל געטהון, אַז עס איז נישט געווען קיין צייט צו רעדען, היינט, אַז מ'קומט אויף אַ מיטגליד אָדער פערזאָנלונג ווערט אַזוי פיעל גערעדט, דאס עס בלייבט נישט קיין צייט, ווען עפּיס צו טהון.

אַמאָל האט מען גערעדט, בכדי אי-בערצוצייגען דעם געגנער, היינט דא-גענען רעדט מען, כדי צו פערטימלען. עס זענען דא גלעטע רייד, ווייכע רייד, גראַפער רייד, ביטערע רייד, נא-רישע רייד, יוסע רייד, שאַרפע רייד, אָבער מיטטענס איז דאס אַלץ — אי-בעריגע רייד.

זענען נאך ווייניג געווען די פיעל רעדערייען פון מענשען — האט די טעכניק בעשאַפן אַ נייעם רעדנער: דעם ראַדיאָ, אַזוי, אַז בעת אַלע זענען שוין מיעד פון רעדען, זאָל ער די רשעט דערגענצען.

דעריבער דאַרפען מיר דעם היינטי-גען שבועות, יום מתן-תורתנו צו דאָן קען אונזערע אבות-אבותינו, וועלכע זענען געוועזען ביים באָרג סיני בעת די תורה איז געגעבען געווארען, נישט אַריינגעלאָזט זיך אין דעבאַטען און רעדעס, נור אַרױסגעזאָגט די צוויי ווערטער: „נעשה ונשמע“ — מיר ווע-לען „טהון“, נישט עוסק זיין אין פוס-טע דיבורים, און דעריבער זענען מיר געקומען צו דער תורה, ווארום, ווען אונזערע עלטערן וואָלטען זיך דעמאָלט פערנומען מיט דעמאָלען, וואס מיר היינט: מיט דיסקוסיעס און רעדערייען, איז גאַנץ מעגליך, אַז מיר וואָלטען היינט צו-טאָג קיין תורה נאך נישט גע-האַט.

אַמאָל האט מען גערעדט ווערט בע-האַרטנעקיקע פערשטאַנדונג ווערט בע-זייטיגט דורך דעם געבוריך יעדען אינ-דערפרי אַ קליין גלח פון נאָטירלי-כען ביטערוואסער

FRANCISKA JÓZEFA

נישט אומעטום איז אַזוי, נאָר אין געוויסע געגענדען אין פוילען איז אַ מנהג, אַז שבועות, נישט נאָר „דעקא-ריט מען“, אינעווייניג די ווענד מיט „גרינס“, נאָר מען קלעבט אויך אויס אויף די שויעבן-פענסטער „רייזעלעך“, אויסגעמאַלטע און אויסגעשניצטע פא-פיר-פיגורען, די מיינסטענטייל גאַנץ פשוט'ע, קינדערישע אַרבייטען, וואס שטעלען פאר: „ציאת מצרים“ אדער ווי „יוסף דערקענט זיינע ברידער“, „די יודען אונטער'ן באָרג סיני“ און דאס גלייכען.

שבועות, נאך דער ערשטער מילכי-גער טעודה, נעהמען זיך אָן חברה-חדר-יונגלעך און לאָזען זיך געהן אי-בער די געסלעך און קוקען וועלכע „רייזעלעך“ עס זענען די שענסטע. די רייזעלעך שטעלען נישט פאַר בלוין „היסטאָרישע“ טעמעס, נאר אויך אַקטועלע „קאָנטוס“, למשל, די מלחמה צווישען „רוס“ און „יאָפּאַנעזשיק“, און די לעצטע צייטען — די מלחמה צווי-שען „דייטש“ און „פּאָניע“ א. ו. ו.

הערשעל סקאַפ איז געווען אַ „קינצ-לער“ אין מאַכען „רייזעלעך“. באַלד נאָך פסח האט ער זיך שוין גענומען צו די „פליים“, דאס הייסט אַקטירעט בלייפערדיג, וואס איין זייט איז עס געווען רויט און פון דער אַנדערער — בלוין. חוץ דעם האָט ער זיך בענוצט מיט אַ פענזעלעך, מיט אַביסעל פאַרב און מיט שאַרפע פענע-מעסערלעך צו שניצען און קריצען די „רייזעלעך“.

אויף הערשעל'ע'ן האבען מבנים גע-זאָגט, אַז ער וואָקסט אַ לייט, ווארום דעם נייעם „שויתי“, פאַר'ן אַלטען עמוד, האט ער אַ געמאַהלען, אי גע-שניצט און דעם „ליתן“ און „שור הבור“ און דעם „קאפּעל“ פון דער שוהל האָט ער אויך „געריסעוועט“ און אַלע בעצההונגען צו דעם ארון קודש זענען פון זיין האַנד, די „לייבען“ און די „לעמפערטען“ די „אָדערס“ און די „פרובים“, אַלץ פון זיין אייגענעם קאָפּ אַרויס...

אַט די אַלע „שמאַכטעס“ האָבען אפילו נישט געשמעקט זיינע פעסערס און מוהמעס, ווארום ער איז געווען אַ יתום אי פון טאַטען, אי פון דער מא-מע'ן און צו לערנען האט ער גראַד נישט קיין גרויס חשק געהאַט, און אַז מען לערנט נישט, האט מען נישט נאָר נישט קיין עולם-הבא, נאָר אויך נישט קיין „טעג“ צו עסען, און די מוהמעס און די פעסער'ס האבען אַליין נישט געהאַט און האבען אודאי נישט גע-קאנט אַוועקגעבען זייער שטיקעל ברויט צום יתום.

אָבער עס האט גאַרנישט געהאַלטן, הערשעל איז טאָג און נאכט געלעגען איבער'ן פאַפּיר און געמאַהלען.

ש ב ו ע ז ת = „ר י י ז ע ל ע ך“.

ערצעהלונג
פון ל. מלאך.

האַלב-פער'הלש'טען פון הונגער, אָבער דעם צוויי-שפיציגען בלייבשטיפט האט ער געהאַלטען אין דער האַנד און — גע-מאַהלען.

פאַר דעם אַפיציר איז „קלאָר“ גע-וואָרען, אַז דאָ האט ער צו טהון מיט אַ וויכטיגען פערזענלעך. מיט אייגעם, וואס צייכענט „פלענער“ פון דער רוי-סישער אַרמעע און גיט עס איבער צו די „שוואַבען“... מען האָט באַלד צוויי-סען געגעבען אין גענעראַל-שטאַב ווע-גען דעם גרויסען „העכט“, וואס מען האט געכאַפט. דער גענעראַל - שטאַב האָט אַזש מוֹדיע געווען נאך העכער, אפשר אין סאַמע „פייטערבאַרג“. אומ-געווערע פאַטורלעך האבען אַרומגע-רינגעלט דעם בית המדרש. אַ שטרענגע רעוויזיע איז דורכגעפיהרט געווארען. מען האט נאך געפונען אַט אַזעלכע „רייזעלעך“, דאס האט אַלץ בעשע-טיגט, אַז הערשעל סקאַפ איז אַ שפּיאָן. איבער דעם שטעטל האט זיך פערצויגען אַ וואָלקען.

דער רב און די עלטסטע בעלי-הבתים האָבען געפרובט אויפווייזען דעם קאָמענדאַנט, אַז דער בחור'ל האָט קיין זאָך נישט געמיינט, אַז דאס איז אַ מנהג ביי יודען אויפצוקלעבען אַזעל-כע „מענשעלעך“ און די פענסטער לכבוד דעם יום-טוב געווען און אַז ער האט דאס צוגעגרייט, ווי אַלע יאָהר אַט די „רייזעלעך“. די מפלות אָבער פון דעם רוסישען חייל האָט דעם קא-מענדאַנט נאָך מעהר צווייזט, ער האט געדאַרפט האבען אויף עמיצען, אַרויפצוואַרפען די שוילד פון די מפלות און האט דעריבער הערשעל סקאַפ גע-שטעלט צו אַ מיליטעריש פעלד-גע-ריכט.

דאס איז געווען דעם ערשטען טאָג שבועות. די דייטשע אַרמעע איז אַב-געשטופט געווארען, דער פראַנט האט זיך אַרויסגעוויקט ווייט ווייט פון שטע-דטיל. די יודען האבען גענומען ווי עס איז מיט אַ טרויעריגען געמיט זיך פיהלען יום-טוב'דיג, פון אויסציהרען מיט גרינס די ווענד איז אָבערשטעט. און די „רייזעלעך“ האט מען דאָך אויך נישט אויסגעהאַנגען, ווארום וועמען ליינט עס אין זינען? אָבער געהענדיג אין בית-המדרש אַריין האט מען מיט שרעק דערוועהן, ווי אויף אַ ספעציעלע געמאכטע תּיָה אין מיטען מאַרק, איז געהאַנגען אַ כמעט שוואַרצער שוין, הערשעל סקאַפ. צו זיינע פיס איז גע-ווען צוגעשפּילעט דער בעקאָנטער אויפּשריפט: „פאַר לערנאָס“, און די שבועות רייזעלעך האט מען מיט אַ ספעציעלען שלייח אַוועקגעשיקט אין דער הויפט-שטאָדט, ווי אַלס וויכטיגע דאָקומענטען, אָדער אַלס די גרעסטע „טראַפּעצ“, וואס מען האָט פערקאַפט ביים „שואַל“.

אוי אַפּאָגעקומען צווישען אונזערע „מכבי“ יאָטען און דער שטאַרקער דרו-זשינע פון דער הינער „פרינאָדאָ“.

די וואָך זענען אָבער פאַרגעקומען באַקס-מעטשען צווישען בלוין יודען, וועלכע זענען געקומען מאַרע פנות הפּוילען און דאָ האבען זיי קאָנקורירט צווישען זיך, כדי מען זאָל קענען ווי-סען ווער עס קאָן אַנטייל געמען אין דער מכבי'אָדע, וואס וועט פאַרקומען אין תל-אביב אין 1935 יאהר.

די באַקס-מעטשען זענען פאַרגעקוי-מען צוויי אַווענדען, שבת און זונטאָג. עס האבען זיך געשלאָגען: ווארשאווער מיט קאַלישער, פּוילנער מיט לאַדזער, גראַדנער מיט קאַלישער און איין וואר-שאווער מיט אַ שטענסטאָאָווער און שטעלט איין פאַר, אַז דער איינער האט טענסטאָאָווער, כליוונער שמו, האט בעזיעגט דעם ווארשאווער בארעגשטיין, וועלכער ווערט גערעכענט פאַר אַ ווארשאווער מיטשוס.

מילא, די געוואָלדען און קולות וואס ס'האבען זיך אָנגעהערט, בין איך איין נישט אימאָשטאָנד איבערצוגעבען. אַלע אפילו די אינטעליגענט, וועלכע זענען געווען אויפ'ן מעשט, האבען צוזאַמען מיט'ן עולם מיטגעשריגען און צוגעג-ען פון דעם טענסטאָאָווער, אַז ער זאָל זענען. און ווען עס איז בע-

קיין געלד האָט ער דערפאַר נישט גענומען, אָבער זיין „שכר“ איז געווען אַז שבועות האבען איבער די מעהר-סטע גגידישע, גרויסע, אָבערצושטענע שויעבן געקלעבט זיינע „ריסנקעס“, דאָ אַ ראָטע זעלנער מיט שפיציגע היטלעך, דאָ אַ פאַטורל קאָזאַקען, ריי-טענדיג אויף פערד, דאָ גאָר עפּיס אַ פיגור פון אַ קייזער און דאָרט — אַ גענעראַל...

דאס שטעטטיל, וואו הערשעל סקאַפ האט געוואוינט איז געלעגען נאָהנט צו די פאָזיציעס און מחמת דעם, וואס דער „רוקען“ איז שוין געווען אָבע-שניטען פון די דייטשען און דער פראַנט האט געפלאַקערט מיט אימה און פערניכטונג, האָט מען די איינ-וואוינער, מיינסטענס יודען, נישט גע-האַט וואו צו טרייבען, יודען זענען געלעגען אין די קעלערס, פערשטעקט און בעהאַלטען, מורא געהאַט דעם קאָפּ אויפצוהויבען, ווארום נישט נאָר איז די סכנה געווען פון קוילען, וואס הא-בען אַריבערגעפייט איבער'ן שטעטטיל און דורכגעלעכערט די דעכער, נאָר אויך פון די אַפיצירען, גענעראַלען און אפילו פשוט'ע סאָדאַטען פון דער רוי-סישער אַרמעע, וואס זענען געווען צו-רייצט און פערצוויפעלט, און האבען זיך געזוכט עפּיס אַנאָיסטריידי, כדי אָנצופאַלען אויף די צעשראַקענע יודי-שע איינוואוינער און זיי אַרױסשלעפען פון זייערע בעהעלטנישען און דורס זיין.

אָבער עס האט זיי סיי ווי גאַרנישט געהאַלטען. פאַטורלעך זענען אַרומגע-גאַנגען פון קאַמער צו קאַמער, פון קע-לער צו קעלער, מיט אויסריידען, גע-זוכט צו לינגען דאָ ביים בעהאַלטען דייטש-עסטרײַכישע שפּיאָנען, צי גע-פינט זיך נישט ערגיץ קיין געהיימער טעלעפאָן, צי גיבען די יודען נישט אי-בער קיין... מיליטערישע סודות צו די שוואים...

און אַט איז עפּיס שרעקליכעס גע-שעהן: אַנאַבטיילונג פון פעלד-זשאַנ-דאַרמערעל האָט ענטדעקט אַנאַ-אָזער פון פערראַט אינ'ם קעלער פון דעם אַלטען בית-המדרש. דאָרט איז קיינער נישט געווען, חוץ הערשעל סקאַפ. נאָך אין די גוטע צייטען האט דער קעלער געוועזען פאַר זיין „סטודיע“. איצט, אין דער בהלה, ווען קיינער האט זיך נישט אויף איהם אומגעקוקט און קיי-נער האָט איהם נישט אין זינען גע-האַט, האט ער זיך אימגעשטערט גע-קאנט אָנגעבען מיט זיין „קונסט“, ער האט געמאַהלען „רייזעלעך“ אויף וואס ער האט נאָר געהאַט, אויף פאַפּיר און שטיקלעך לייזענעס, אויף די ווענד און אויפ'ן סופּיס.

ווען דער פאַטורל איז אַריין, הא-בען זיי הערשעל'ען געטראַפּען כמעט אַ

מיט 100 יאהר צוריק.

איך האָב ספעציעל דערצעהלט ווע-גען דעם אַלעם, כדי איין צו בעוויי-זען, אַז „ביי יודען, וועלכע האבען זייער נאָר אַ טך צו רעדען, מאַכען אַ טומעל וועגען דער קלענסטער קליי-ניגקייט און הייסען אַנדערע טהון, אַז אין דעם פאַל איז עס גאָר נישט יו-דישלעך — עס איז: אמור מעט ועשה הרבה.

מען רעדט טאַקי וועניג, מען האַלט נישט אָב אסיפות, נאָר זיי זענען שוין צוגערעדטען צו דער אַרבייט. ווינשען מיר זיי טאקי הצלה אין זייער אָנגעהויבענער אַרבייט צו דעם הונדערטערהיגען יובל פון היגען בית-המדרש.

שיר השירים.
לעצטענס קומען פאַר קאָנקורסען, נישט חס ושלום וועגען אַרענטליכקייט, בעשיידענהייט און וועגען נאך אַזעלכע נאַרישקייטען. עס קומען פאַר שוויים-קאָנקורסען, באַקס, שפּרינגען, טאנצען און נאך אַזעלכע קאָפּ-שווינדלערישע קאָנקורסען.

דער קאָנקורס וועגען וועלכען איך וויל איין דערצעהלען איז נוגע גע-זאָגט.

נישט זאָגט איז פארגעקומען אַ גע-זאָגט-קאָנקורס פון דערוואַקסענע און מיט 100 יאהר צוריק.

וואָס געהערט, וואָס געזעהן.

100-יעהריגער יובל.

אין דעם גאַנצען רעס און טומעל פון די וואָהלען צום שטאַדט-ראָט, ווען אונזערע פון „גאָט-געזאַלעכטע“ פלל-טהווער רייזען זיך אַרום וועגען אַ בענקעל און וואו דאס בענקעל זאָל שטעהן — אַביסעל העכער אָדער אַגי-סעל נידעריגער — איז שטיל, אָהן גע-רווער געשאַפּען געווארען אַ קאָמיטעט צו פיייערען דעם 100-יעהריגען יובל פון היגען בית-המדרש.

די פיייערונג וועט זיך נישט בענגי-גענען מיט איינאַרדענען אַ באַנקעט, וואו איינעם וועט מען מכבד זיין מיט עה-רען - פּרעזעס, דעם צווייטען - מיט טאַטעס-מייסטער און אַנדערע כבודים. דער יובל-קאָמיטעט וועט זיך פערנע-מען אויסשליסליך מיט פראַקטישער און געזעלעכער אַרבייט און נעמליך: אויפ-בויען אַנערשטען שטאָק און אויסבע-סערן און פערשענען דאס אַלטע בית-המדרש. אַז דעם צוועק וועט לויט'ן מוסטער פון אַנדערע שטעט, וואו עס ווערט געשריבען אַ ספר-תורה אויף דעם נאָמען פון גרויסען גאון חפץ-חיים, אויך ביי אינע געשריבען ווערען אַ ספר. עס וועלען פערקויפט ווערען

אין דעם גאַנצען רעס און טומעל פון די וואָהלען צום שטאַדט-ראָט, ווען אונזערע פון „גאָט-געזאַלעכטע“ פלל-טהווער רייזען זיך אַרום וועגען אַ בענקעל און וואו דאס בענקעל זאָל שטעהן — אַביסעל העכער אָדער אַגי-סעל נידעריגער — איז שטיל, אָהן גע-רווער געשאַפּען געווארען אַ קאָמיטעט צו פיייערען דעם 100-יעהריגען יובל פון היגען בית-המדרש.

די פיייערונג וועט זיך נישט בענגי-גענען מיט איינאַרדענען אַ באַנקעט, וואו איינעם וועט מען מכבד זיין מיט עה-רען - פּרעזעס, דעם צווייטען - מיט טאַטעס-מייסטער און אַנדערע כבודים. דער יובל-קאָמיטעט וועט זיך פערנע-מען אויסשליסליך מיט פראַקטישער און געזעלעכער אַרבייט און נעמליך: אויפ-בויען אַנערשטען שטאָק און אויסבע-סערן און פערשענען דאס אַלטע בית-המדרש. אַז דעם צוועק וועט לויט'ן מוסטער פון אַנדערע שטעט, וואו עס ווערט געשריבען אַ ספר-תורה אויף דעם נאָמען פון גרויסען גאון חפץ-חיים, אויך ביי אינע געשריבען ווערען אַ ספר. עס וועלען פערקויפט ווערען

ש. פייגענבוים.

פארשיידענע און די יוגענד.

דער צוקונפטיגער היסטאריקער וועט אונזער ערשטיגע תקופה בעשטימט אָנ-רופען אלס די תקופה פון פארטייען, ווייל נאך קיינמאל נישט ווי היינט, צייכענט זיך אויס דאס יידישע לעבען מיט אזא רייכקייט, מיט אזא שפע פון פארטייען און ארגאניזאציעס, וואס פערנעמען זיך (פלומרשט) מיט יוגענד-ערציהונג (!?)

עס איז אפשר א פסיכאָלאָגישע רע-טעניש, וואס פאר דער יוגענד, וועלכע טרעט אריין אין די פערשידענע פאר-טייען און ארגאניזאציעס, שפיעלט די קלענסטע ראָל, אָדער אפשר גאר קיין ראָל נישט דאָסידעע פון דער פארטיי, עס לאָקט איהר קיינמאל נישט די פאר-טיי צוליבע איהר פראָגראַם, דער הויפט-מאָטיוו, וואס צווינגט זי אריין-צוטרעטען אין דער און נישט יענער פארטיי איז דער עיקר די סביבה, וועל-כע ווירקט פסיכיש אויף איהם אריין-טרעטען דאָרט, וואו די סאָציאַלע אומ-געבויגט איז פאר איהם א געוואונשענע טיעף דורכגעטראַכטע אָדער גאר לאָגי-שע מאָטיווען קומען דאָ גענצליך נישט אין בעטראַכט.

עס איז אויך א גאנץ נאָטירליכע ערשיינונג דער מאַסען-שטראָם פון אונ-זער יוגענד צו פערשידענע פארטייען, ווייל יעדער מענטש איז אַ קאלעקטי-וויסטישע חיה, און ממילא צווינגט איהם דער אינסטינקט נישט צו בלייבען אי-זאָלירט און זיך אָנצושליסען אין עפּיס א פארטיי. נור יחידים מיט אויסערגע-ווענהליכע אייגענשאפטען קענען זיך ערלויבען צו געהן געגען שטראָם, אָבער יחידים ענדערן נישט דעם פלל.

צוליבע אָט די מאָטיווען, קאנען מיר נישט אָננעמען אלס קריטעריום דעם כמות פון א פארטיי אלס סימן, דאס די אידעע האט געשלאָגען טיעפע וואַרצלען אין פאָלק, אָדער, דאס די יוגענד האט מעהר פערשטענדניש דוקא פאר דער ריכטונג צוליבע איהר גרוי-סער צאָהל; נישט שטענדיג איז די צאהל איבערצייגענד.

ווען איהר וועט דורכבלעטערן די פערשידענע פראָגראַמען פון די פער-שיידענע יוגענד-פארטייען וועט איהר אומעטום אַנטרעפּען, דאס קולטור און בילדונג פערנעמען דעם ערשטען פלאַך, דעם סאָמע אויפגעבאָן, ערשט דערנאָך אויפ'ן צווייטען פלאַך, געפינט זיך פאר-טייאַטיקייט. דאס אַלץ איז אָבער אין דער טעאָריע, אין דער פראַקטיק, ד. ה. אין טאָג-טעגליכע לעבען איז פונקט

וואוסט געווארען, אז ער האט טאקי געוויסע, איז ער שטח געווען אזוי גרויס, אז ווער עס האט עס נישט אָדורכגעלעבט, קאן זיך דאס גארנישט פארשטעלען. די ווארשאווער זענען געבליבען אבלי וואו ראש.

דאס איז געווען שבת-צו-נאכטס. זונטאָג איז פאָרגעקומען דער פינאַל, אין וועלכען עס האבען שוין אַנטיל גענומען 4 אונזערע יאָטען.

די שפאָנג און געווען געוואלדיג גרויס, מיט האַרץ-קלאָפונג האט מען געוואָרט, ווי אזוי אונזערע חברה וועלען אַרויס פון קאָמף: צי וועלען זיי ווערן מיסטושען אָדער נישט.

די אָפּגעפן הייבען זיך אָן און אויף דעם רינג געווייזען זיך די צערייכטע לייבען. יעדער וויל אַלץ דעם צווייטען בעזיענען. עס הויבען זיך פויסטען, עס שוויצען לייבער און דער עולם היר-זשעט, אזוי ווי די... כו"ל זיי נישט בעליידיגען.

מילא, איהר ווילט דאך וויסען, וואס ס'איז געווארען. דעם רעזולטאַט קאן איין מעלדען: מיר האבען גאר געהאַט אַ סאָסיסטאָקציע אויף 50 פראָ-צענט, ד. ה. פון אונזערע 4 קעמפער זענען נאָר 2 אַרויס זייענדיק: ישראל'יק כליונער און יוסף שייך, וועלכע זענען אנערקענט געווארען אלס מייסטער, דא-געגען יאָגעלע זילפערבערג, וועלכער קלאַפּט אַלע מאָל קאנצערט, האט דאס מאָל צוליבע אַ דעפּעקט פערשפּיעלט.

אויך דער שטאַרקער בינדער, וועלכער איז דער ליבעלינג פון עולם, האט צו זיין אונפערזיכליכען געגנער פער-שפיעלט אריין פונקטען. אָבער ס'מאָכט נישט, די יידישע

גלייכווערטליכע לכבוד שבות.

פון יחיאל טשענסטאָנענדיקער.

נעזאנט זי צו נעהמען.

דאָנעגען אָבער צו די יודען האט זיך גאָט געווענדעט מיט'ן „אנכי ד' אלקיך" — האפּען זיי מקבל געווען די תורה. שטעלט זיך אַ פראָגע: מיט וואס איז די עולה פון די בני-עשו אזוי גרויס? מעגליך, אז ווען דער אויבער-שטער וואָלט זיך צו זיי געוואָנדען מיט'ן „אנכי" און נישט מיט'ן „לא תרצה", וואָלטען זיי זי אויך מקבל-געווען.

דער תירוץ איז אבער: כביכול האט זיך צו אַלע געווענדעט מיט די עשרת הברות. די ערשטע פינף — פון „אנכי" אן זענען געווען אויף דער רעכ-טער זייט; די אנדערע פינף — פון „לא תרצה" אָן זענען געווען אויף דער לינקער זייט, אזוי ווי מ'זעהט די לוי-חול איבעראַל.

ביי די בני-עשו, וועלכע לעזען פון לינקס אויף רעכטס, איז דאס ערשטע פון עשרת הברות געוועזען „לא תרצה", דעריבער האבען זיי זיך דערשראָקען און אָפּגעזאָגט זי מקבל צו זיין. דא-געגען אבער די יודען, וועלכע לעזען פון רעכטס אויף לינקס, איז דאס ער-שטע געוועזען דער „אנכי" — האבען זיי זי טאקי מקבל געווען בשמחה רבה.

יירד משה מן ההר אל העם.

די תורה ווייזט אָן, אז משה האט זיך געפיהרט אַנדערש, ווי די גאַנצע וועלט. דער שטייגער איז, אָן אַ מגיד קומט אין אַ שטאָדט, געהט ער צו-ערשט אין אַ רעסטאָראַן, עסט אַ מאָל-צייט, לעהנט זיך אָפּסעל צו, זעהט זיך אַדורך די דרשה, וואס ער רעכענט צו זאנען. דאָנעמען אבער משה רבינו האט נישט אזוי געטוהן, גאר גלייך פונם באַרג האט ער זיך געווענדעט צום פאָלק און זיי איבערגעגעבען די תורה.

יירד משה מן ההר אל העם—ויקדש את העם — ויאמר אליהם.

די תורה ווייזט אונז די עניוונות פון אונזער רבי משה. אין דער צייט, ווען אַלע חסידים פון דער גאַנצער וועלט ווילען האבען די זכיה צו הערען קי-דוש אָדער תורה-זאנען פון זייער רבי'ן, מ'זען זיי צו איהם פאָהרען. משה רבינו אבער האט נישט געוואָרט, ביז די יודען וועלען צו איהם אַרױפ-קומען צום באַרג, נור זיך אַראָפּ-צו-היטען.

שטאדט-ראט און די אָניטאַטאָרען ווע-לען אָנמאָכען אַזעלכע היצען, אָן עס וועט נישט זיין אויסצוגאָלעטען...

יודען, פאָהרט בעסער אַוועק, וואָרעם עס געהען אויף אייך שרעקליכע הי-צען.

ער איז אַ דינסט און דאס משרת איז אַ הערר...

מען דאַרף אָנשרייבען אַ גאַנץ בוך וועגען די קרייאָווען, וואס ענטשטעהן ביי וואַהלען. מילא, דאס געבען צו פערשטעהן דעם פראָסטען עולם וועגען זיינע אויפגאָבען, איז שוין אַנאַלעט קאָפיטעל. איצט וויל איין גאר דער-צעהלען וועגען דעם, ווי אזוי מען האט צונויפגעשטעלט די וועהלער-רשימה איבערהויפט ווען עס האַנדעלט זיך וועגען יידישע נעמען.

גינסבערג קומט אַרויס ניסענבוים, זיגעלבוים קומט אַרויס זאנמאן, שמואל ווערט ביי זיי געשריבען שאמאלאדע א. ז. ו. אויב דאס איז איין נאך וויי-ניג, קומט נאך אַרויס, אָן די קאַנסראַ-לערען, וועלכע זענען אַרומגעגאַנגען אויפגעפירט די רשימה, האבען, למשל, אויף איין אָרט אין נייעם מאָרק אַריין-געשריבען דעם בעל-הבית אַלס די דינסט און די עקזין האבען זיי איין-געשריבען אַלס דעם בעל-הבית...

וואס פאר אינצידענטען און מיס-פערשטענדנישען דאס וועט זיין בעת'ן אָנגעבען די וואַהל-צעטלען, איז זיך לייכט מערער אָו זיין...

אַז באַקיאָט — זאָל זיין באַקיאָט. אויך דעם אָנטי-היסטאָרע מיטינג, וואס איז פאַרגעקומען יענע וואָך, זע-נען אַרויסגעטרעטען צוויי פערקלייט פון ווארשא: ה' זונדלעוויטש און רעד.

געלאָזט „אל העם" — צום פאָלק — ויקדש את העם — ער האט פאַר זיי קידוש געמאַכט — ויאמר אליהם — אין תורה געזאנט.

פאָרוואָס קומען נישט פאַר קיין חתונות אין די ספירה-טעג.

דער טעם איז: ווייל אזוי לאַנג, ווי מ'צעהלט נאך (דעם נדון) וועט קיין חתן נישט געהען צו דער חופה. ערשט דאן, ווען אַלעס איז שוין אויסגעצעהלט, קען מען רעדען פון אַ חתונה.

מגילת-רות.

פאָרוואָס ווערט געזאָגט מגילת-רות דעם צווייטען טאָג שבויות און נישט דעם ערשטען?

ווייל די מעשה פון רות און בועז' איז פאַרגעקומען די צווייטע נאָכט שבויות. עס האט דאָך נישט געקאנט זיין די ערשטע נאָכט יום-טוב, ווייל דאמאלס האט דאָך בועז געמוזט זיין אין דער שוהל ביי תיקון — דעריבער ווערט עס געזאָגט דעם צווייטען טאָג יום-טוב.

דער טעם פון עסען מילכיגס אין שבויות.

אזוי ווי אַלע פרויען זענען געווע-זען ביים באַרג סיני, איז דאך נישט געוועזען ווער עס זאל אָפּקאָכען אַ מיטאָג, האבען זיי אַהיימקומענדיג גע-מוזט יוצא-זיין מיט מילכיגס.

צום אָנדערענען פון דעם עסען מיר אויך מילכיגס אין שבויות.

מתן-תורות.

די בעל-עבירות זענען זיך נאָה אויף דער עלטער צו שרייבען אַ ספר-תורה און זי צו געבען אין דער שוהל. דער טעם דערפון איז: בכדי די עבירות וואס זיי האבען געטוהן יונגערלייט, זאָל הייסען, אָן זיי זענען געשעהן פאר מתן תורה.

אַנשטאַט תורה — עבודה.

אויף די וו. חסידים האט מען גע-זאגט, אָן זיי פערנעהמען זיך וועניג מיט תורה און גיבען זיך מעהר אָפּ מיט עבודה, וואס בעשטעהט פון מא-כען אָפּט אַ כוסה.

אויף דער פראָגע פון אַ חסיד פון אַנאַנדערן רבי'ן וועגען טעם דערפון האט דער וו. חסיד געענטפערט:

— גאָר פשוט. בעת מתן-תורה הא-בען מיר פערשפּעטיגט און געקומען צום באַרג סיני, ווען די תורה איז שוין געהאַט געגעבען געווארען און מ'האט שוין געהאַלטען ביים משקה-טרינקען. אזוי ווי מיר האבען דאָרט משה'נישט געזעהן דור די משקה — האַלטען מיר דאס לירות און דערימיט דיענען מיר דעם בורא עולם.

וואַלפּאָוויטש, וועלכע האָבען אָנגעג-עבן אַן קלאָרע פּעריכט וועגען היסטאָר-דייטשלאַנד, גערופען צו שטיצען די דייטשע פליטים, ווי אויך אויגעפאָדערט ווייטער צו באַקאָסירען דייטשע סחו-רות.

זייער רוף צו באַקאָט אין געווען אזוי אַפּסאָלט, אָן זיי האָבען ביי דער געלעגענהייט אויך באַקאָסירט די... יידישע שפּראַך, וואָס איז ענליך צו דייטש. ווי דען אַנדערש — אַז באַקאָט, זאָל זיין באַקאָט...

אַ געמיינזאַמער פלימעל-פערקויף. מיר זענען געוואוינט, אָן די בלי-מעל-טעג זאָלען די יודען איינגארדנען געזונדער (כמעט יעדען טאָג אַ בלי-מעל-פערקויף), און די קריסטען (ועל-טען ווען אַמאל) — אויך געזונדער, געווענליך אין זונטאָג. אָן יודען זאָלען אָבער צוזאַמען איינגארדנען מיט די קריסטען אַ געמיינזאַמען פלימעל-טאָג, איז גארנישט בנמצא. פונדעסטוועגען טרעפּען אועלכע איסנאמען אויך. דאָס איז געווען אין דער פ. א. ס. - וואָך, זענען יידישע פרויען געוועסען ביי טישלעך און פערקויפט אָפּצייכענונגען: די יידישע — אין דער יידישער גע-גענד, און די קריסטליכע אויך — אין דער יידישער געגענד. דער עיקר א-פער, אָן אַלע יודען האָבען געקויפט און אַרויסגעוויפּען, אָן זיי זענען פאַצי-פיסטיש געשטימט און וועלען קעמפּען געגען דער גאָז-מלחמה. דער עיקר העיקרים איז אָבער, וואָס כאַטש איין-מאל איז פאַרגעקומען איין געמיינזאַמער פלימעל-פערקויף.

לריתן.

פונ'ם פארשטעפן-רעזיטאל פון פרוי וואנדא קאפעצקא.

כעס דריקען זיך אויס די ריטמיק און מעלאדיע פון די פאדאקאנער לי-דער, האט זיך אויסגעצייכענט מיט דיזעלבע מעלות.

אגב אורחא מוז מען בעמערקען, אז שיינע וואקסן שפאנען האבען זיך אין אנהויב אויסגעצייכענט מיט א קלאסישער פארם; די ווייטערדיגע ווערק דאגעגעבן זענען שוין געשריבען אונטערן איינפלוס פון אימפרעסאניזם.

פריי קאפעצקא האט איהר קאנצערט פערזענליכע מיט מאטשעוויטש'ס, וויג-זיידע, און מ. מוסארגוסקי, "בילדלעך פון אנהויב", ארויסשטעלונג, ארויסגעזעצט אין דער לעצטער שא-פונג קאלאסאלע טעכנישע מיטלען, ווי אויך א מיטערהאפט אריינדרונגען אין דעם קאמפאזיטאר'ס כוונות, אין דעם סטיל און גייסט פון זיין קאמפאזיציע, "די בילדלעך פון אנהויב" אונטערן אימפולס פון זיין פריינד הארטמאנאס בילדער אויסשטעלונג. מוסארגוסקי האט אויך חוץ דעם פערזענלעכע פאר דער רויטער מוזיק. ער האט זי בערייכערט מיט נייע הארמאנישע מיטלען און א דאנק דער אוממעגלעכקייט און פריש-קייט פון זיין מוזיק האט ער אויסגע-איבט א בעדייטענדען איינפלוס אויף די לעצטע קאמפאזיטארען-דורות.

מען ברויך נישט קיין סך גוטען ווי-לען, כדי - נאכ'ן אויסהערען אזא קאנצערט - ארויסצווייזען בענייטע-רונג. דאס פובליקום, וועלכעס איז בע-שטאנען הויפטזעכליך פון מוזיק-לייבע-האבער, האט זי אויספיהרען בע-שאנקען מיט הייסע אפלאדישע מענטשן.

פ. קוטשינסקי

דער וואהל-האלענדאר.

דעם 18 און 19-טען ד. ה. וועלען די קאנדידאטען-ליסטעס אונטערזוכט ווערען און דאן, דעם 20 און 21 ד. ה. וועלען זיי אויסגעבעסערט ווערען; ביז'ן 23-טען וועט פארקומען דאס ערשטיגע רע-קאמאניעס, דעם 23 וועט מען פאר-עפענליכען די ענדגילטיגע קאנדידא-טען-ליסטעס און דעם 27 מאי וועלען פארקומען די וואהלען.

א פרעכטיגע קינדער-פארשטעלונג.

מיט דער גרעסטער שפאנען ערוואר-טען די פערזענלעכע פון די פארשטע-לונגען פון די קינדער פון פרל. וויי-שטאק'ס שולע, דעם אויפטריו, וואס קומט פאר מארגען שבת, 3 א זיגער נאכמיטאג אין קינא, "אטלאנ-טיק".

אלע געדענקען נאך די פרעכטיגע פארשטעלונג, וועלכע איז פארגעקומען פארזאמלען פון דער "פארזעלען-לא-קע" און וואס איז ווידערהאלט געווא-רען און 4 מאל אין די בעזוכער זע-נען געווען ענטשיקט פון דער פרע-כטיגער.

פערזענלעכע מאנטאג איז אין זאל פון קאמעראל-טעאטער פארגעקומען א פארשטעלונג-רעזיטאל פון פרוי וואנדא קאפעצקא, וועלכע ווערט מיט פער-דינסט געשעצט אין אונזער שטאט און אלס פינאליסטין און פערזאנלעך פון פארשטעלונג.

נאכ'ן אויספיהרען די איינלייטונגס-שאפונג פון באך: וואריאציעס א. ט. כארל "וויינען קלאגען", וועלכע איז דער העכסטער אויסדרוק פונ'ם גייסט פון פארשטעלונגס-האט פרוי קא-פעצקא געשפילט א גאנצע רייה ווערק פון שאפען: פאנטאזיע עף-מאל, צוויי מאדורקעס ציט-מאל און עף-מאל, בא-לאדע גע-מאל (וועלכע דער קאמפאזי-טאר האט געשאפן אונטערן איי-נדרוק פון מיטגעווייטש'ס פאנעמעס), ווי אויך דאס בעריהמטע שרעק-הא-מאל מיט א קאלעדע פון א לייכטען און פערזענלעכע אינהאלט, שאפענ'ס מוזיק צייכענט זיך אויס מיט ליריום, טייל-מאל מיט א מעלאנאלישער נאטע. עס פעהלען אין איהר אויך נישט אקצע-טען פון הערנאישער קראפט. דער פינאליסטע שפילען צייכענט זיך אויס מיט א פלאסטישער אויספיהרונג. דער-ביי בעמיהט זי זיך ארויסצובעקומען א מעלאדישע און נאכפאלע פערזענ-לע מוזיק פראזע, וואס איז אמבולא-טעטען געקומען צום אויסדרוק בעת דער אינטערפערענציע פון דער באלאדע גע-מאל.

נישט ערגער פיהלט זיך די פינאלי-סטין אין דער ספערע פון דער מאדער-נער מוזיק, ווארום דאס אויספיהרען פון דער עטיודע בע-מאל א. 4, ווי אויך פון ק. שיינע וואקסן צוויי מא-דורקעס א-מאל און בע-דור (אין וועל-כע)

כוליאנישער אנהאל אויף שילער פון יודישען גימנאזיום.

דינסטאג אווענד איז א גרופע שילער און שילערס פון דער 8-טער קלאס פון יודישען געוועזענעם פאטליכען גימנאזיום אונטער דער אנהויב פון דער לע-הרין פר. שומאכער געגאנגען מיט אנהויב פארשטעלונג אין שטאטישען אקטרא-מישען אקטעוואטאריום, וואס געפונט זיך אין נייעם פארק. ווען די שילערס זענען ארום 9 אווענד ארויסגעגאנגען פון אקטעוואטאריום, זענען זיי אין פארק בעפאלען געווארען דורך א גרופע כוליאנאנעס, וועלכע האבען מיט שטעקענס די שילער און שילערס געשלאגען.

ווי מען איז זיך משער האט אימינער וועגען דעם אויספאלג מוריע געווען די כוליאנאנעס, וועלכע האבען די שילערס אפגעווארט און אויסגעפיהרט דעם הע-ליכען אנהאל.

ס'איז צו האפען, אז די אויספאר-שונגס-מאכט וועט אדרבה פיהרען אנהער-נישט אויספארשונג, כדי די כוליאנאנעס צו ענטדעקען און זיי געהעריג בע-שטראפען.

קרעפלעך...

א מאכל אזא - לכבוד שבועות.

נעם אין אזא צייט, ווען אויף דער יודישער גאס איז אזוי טומעלדיג ארום די וואהלען צום שטאט-ראט און שרייב-אן א שבועות-דיגען פעליטעטאן; דער קאפ איז פערטומעלט, פאר די אויגען שוועבט; ווירטשאפטליכער בלאק, אל-געמיין-יודישער וואהל-בלאק, פער-איי-ניגונג, צושפליטערונג און דא קומט דער אכזריות-דיגער רעדאקטאר און פארדערט א פעליטעטאן, וועלכער זאל זיין געווינדעט דעם פרייהייטס-יום טוב שבועות.

די לעזער-טענה'ט דער רעדאקטאר - מוזען האבען ס'ווייטענע און דו מוזט דיר דעם קאפ צוברעכען און זיי גע-בען זייערע: איז יום-טוב-מוזט געבען א יום-טוב-פעליטעטאן און דו מוזט עס צופאסען אזוי, אז עס זאל זיין אקטועל פאר'ן געגעבענעם יום-טוב.

זיך אין און ברען מיר טאקי דעם קאפ: וואס פאר א נאמען גיט מען דעם פעליטעטאן, אין מח שווימען מיר אדורך אלע נעמען, וואס קענען נאך גענומען ווערען אין בעטראכט.

אזוי, למשל, האב איך געטראכט וועגען א נאמען געבען דעם פעליטעטאן:

טיגער אויפפיהרונג.

דאס מאל שטעלען די קינדער פאר א הערליכע אפערעטע א. נ. "בלענ-קיטנא", וואס צייכענט זיך אויס מיט פרעכטיגער מוזיק און פראזע, ווי אויך טענען אין א וואונדערבארען צוזאמען-שפילען.

מיט איין ווארט, די בעזוכער וועלען האבען דעם אמת'ן נחת-רות פון דער קינדער פארשטעלונג, וואס קומט פאר מארגען שבת 3 א זיגער נאכמיטאג. ווי מען טיילט אונז מיט, וועט די פארשטעלונג אויפגעפיהרט ווערען נאך איין איינציג מאל.

"ווינק נאוו" האט פערזענלעכע מיט א ידיעה, אז דאס לעמבערגער קריי-זעריכט האט בעשטראפט א גאנצע רייה פערזענען צו 2, 3, 4 און 6 דורשים ארעסט פאר נאכמאכען ד"ר עטקער'ס באק פילדער. גוטע און בע-קאנטע סהורה ווירטע אויף פערברע-כערס צו זוכען לייכטע פערדינסטען דורך קעלשונגען.

מיר ווארען דעריבער אלע נישט צו קויפען קיין "ביליגע" פאליסיקא-טען, ווייל זיי זענען שערליך און קיי-נער דארף נישט רייקירען זיין געוונד-ציליב א פאר גראשען.

מיר ווארען אויך די פעלשער, אז זיי וועלען האבען דעם זעלבען גורל, וואס די לעמבערגער "פאליסיקאטען", ווייל זיי וועלען אלע פעלשער פער-פאלגען מיט דער גאנצער ריקויטלע-א-יגקייט.

דעריבער - פארזיכטיג מיט די פאל-סיקאטען! נור די אמת'דיגע פרעפא-ראטען פון ד"ר עטקער זענען נאר-האפט, געשמאק און געוואלט. מיר בע-טען אכטונג צו געבען אויף אונזערע צייכענס: "העל-קאפ" און "דר. עטקער".

אויספאלג - האלענדאר פון דער יוד. לאנדקענטשאפט - געוועלשאפט.

דעם 19, 20 און 21-טען ד. ה. א 3 טאג'יגער טאריטשישער אויספאלג נאך וויסלע. די אנטוויקעלענער אין אויספאלג וועלען גלייכצייטיג געווען דעם מלוכה-פריינדענסט שלאס אין וויסלע.

(2) שבת, דעם 19-טען ד. ה. האלב 10 פריי-אויספאלג אין די קאלך אייווען און פאפ-פאבריק, "סאטורן".

(3) זונטאג, דעם 20 ד. ה. 3 נאכמי-טאג-אויספאלג פאר שול-יוגענד אין דער גערטנער-פערמא אין אנהאלען.

(4) מאנטאג, דעם 21 ד. ה. האלב 4 נאכמיטאג - שפאציר אויספאלג אין דער געטנער פערמא אין אנהאלען. טרעף-פונקט אין 10 און 12.

אין קורצען: אויספאלג נאך גאנצין און בעזוך פון דער שולע, ווי אויך אנהאלען נאך זעלסט-פאסטאן.

אויפגעשטעלט און איינשרייבונגען אין סעקיעטאריאט פון דער געוועזענער (אלטע 20), פון האלב 9 ביז 10 אווענד. טעל. 1078.

פון דער יודענשטאט-פארטיי.

שבת, דעם 19-טען ד. ה. פונקטליך 3 א זיגער נאכמיטאג קומט פאר א מיטגלידער פערזאמלונג געווינדעט אק-טועלען.

זיי פערלאנגען, אז די פיהרער זאלען זיי דעווערען...

דאן איז מיר איינגעפאלען א גע-דאנק אויפגעשריבען דעם קאפ, "אתה בהתנו" און אויף דעם געביעט אנה-שרייבען אין פערשידענע וואריאנטען די מעלות פון יודען, וואס איז פון אלע זיכענדיג אומות אויסדערוועהלט געווארען אלס דאס איינציגע טייערע פאלק און פון דעמאלס אן פיהלט מען, אז מיר זענען מיוחסים און אויב מיר פערזענלעך א מינוט וועגען דעם, דער-מאנט מען אונז בא'ד, האט מען אבער שוין וועגען דעם אזוי פיעל געשריבען, אז קיין נייעס וועל איך שוין בעשטימט נישט אריינברענגען.

אזוי האב איך איבערגעווארפען פערשידענע נעמען און זיך אלץ נישט געקאנט צוקלויבען א נאמען, ביז עס איז מיר איינגעפאלען דער נאמען: קרעפלעך.

פארוואס דוקא קרעפלעך, ווייס איך אויך נישט, נאר אז איך האב עס שוין אויפגעשריבען, וועל איך שוין במילא עפס צוטרעכטען.

קרעפלעך - דאס איז אזא מין מאכל וואס ווערט פון א גאנצע זאך צוקרע-פעלט אויף שטיקלעך און דארט מיטש מען אריין פערשידענע מינים, ווי רא-

רייזע = פלאן

גילטיג פון 15-טען מאי 1934 י.

קומען אן:

פון ווארשא: 0.52 (קורסירט פון 19 מאי ביז'ן 8 וורשעשען); 3.41; 4.03; 9.35 (איבערשט. קאלושקי); 10.50 שני; 14.34; 17.40 (איבערשט. קאלושקי); 20.36 שני; 21.23 שני; 23.50 (איבערשט. קאלושקי).

פון פיעטראווי: 7.41.

פון קאטאוויץ: 1.35; 7.32; 9.32 שני; 10.32; 13.00; 15.05; 17.27; 19.15; 19.48 שני; 22.25.

פון קראקא: 1.49; 3.34 (קורסירט פון 21 מאי ביז'ן 10 וורשעשען); 9.32 שני; 15.05; 19.30 שני; 22.03.

פון הערבי: 7.24; 10.27; 17.49; 14.36; 22.03.

פון לובליניץ: 14.36.

פון לאדז קאל: דורך ודונסקא וואלא און הערבי: 7.24; 17.49; 22.03. פון קעלין: 5.32 (קורסירט פון 16 טשערוועץ ביז'ן 19-טען שערפיען); 7.35 (פון 15 מאי ביז'ן 15 טשערוועץ און פון 20 שערפיען ביז'ן 14 מאי); 19.32.

פון פויוזען מיט איבערשטיגען אין הערבי: 7.24; 17.49; 22.03. פון גדיניא דורך אינאוואצלאוו מיט איבערשטיגען אין הערבי: 7.24; 22.03.

גע הען א ב:

נאך ווארשא: 1.40; 1.54; 3.39 (קורסירט פון 21 מאי ביז'ן 10 וורשעשען); 5.40 (איבערשט. קאלושקי); 9.34 שני; 12.10 (איבערשט. קאלושקי); 15.12; 18.05 (איבערשט. אין קאלושקי); 19.35 שני; 19.53 שני.

נאך פיעטראווי: 20.05.

נאך קאטאוויץ: 4.08; 5.45; 8.05; 10.53 שני; 11.10; 16.10; 19.45; 20.41 שני; 22.15.

נאך קראקא: 0.57 (פון 19 מאי ביז'ן 8 וורשעשען); 3.47; 10.53 שני; 14.40; 21.28 שני.

נאך הערבי: 5.48; 7.45; 14.15; 18.10; 23.55.

נאך לובליניץ: 18.10.

נאך לאדז קאל: מיט איבערשט. אין הערבי און ודונסקא וואלא: 7.45; 14.15; 23.55.

נאך קעלין: 4.08; 15.10.

נאך פויוזען מיט איבערשט. אין הערבי: 7.45; 14.15; 23.55.

נאך גדיניא מיט איבערשט. אין הערבי: 14.15; 23.55.

טועלע פראגען. עס וועלען רעפערירען "ה" איצקאוויטש, רוזשעוויטש, בראט-מאן, ארלינסקי א. אנדערע.

זונטאג, דעם ערשטען טאג שבועות פונקטליך 3:30 נאכמיטאג קומט פאר א שיחת-חברים.

פון "ברית החיל".

מאנטאג, דעם 14 ד. ה. איז פאר-געקומען א געווענענעס-אונטער-לפבור דעם מיטגלידע פון טשענסטאקאווער "ברית החיל" געלאדאר צו זיין אב-פאהר נאך ארץ-ישראל.

שבת, זונטאג און מאנטאג האלב 4 נאכמיטאג קומען פאר פערזאמלונגען פון "ברית החיל", אויף וועלכע ה' זאנדערג וועט רעפערירען וועגען דער געשיכטע פון יוד. לעניאן.

פון דער רעוויזיאניסטישער בעוועגונג.

דינסטאג, דעם 15 ד. ה. איז פאר-געקומען א פערזאמלונג פון ועד פון ברית הצה"ר, אויף וועלכער עס איז געהאנדעלט געווארען זי פראגע פון די שטאט-ראט וואהלען.

פרעזעס ניעמירקאוויטש און ה' הער-צ-

זשינקעס, צימרינג און קער, דאן טייג און נאך אנדערע שאר יקות. אזוי זענען מיר יודען אויך געגליכען צו קרעפלעך. מיר זענען אמאל געווען א גאנץ נארמאל פאלק, האט מען אונז צוקרעפעלט און ווען מען זאל צוזא-מענעמען אונזערע פארטייען און זיי צוזאמענוויקלען, וועט ארויסקומען א פיין קרעפלי.

אויך איז אונזער גאנץ לעפען גע-גליכען מיט'ן אויסקוק צו א קרע-פלי, וועלכעס יעדער אייגער ציהט אין אנהערע זייט, און עס קומט אויס מיט שפיצען, וואס יעדער האלט זיך פאר א שפיץ (פאר א ספעץ) פון פאלק ישראל.

מיר זענען צוהאקט ווי א קרעפלי, און אומעטום, וואו מיר לעבען, וויל מען אונז צוקרעפלען.

דאס קרעפלי קאן מען אבער נאך פערגלייכען סימבאליש צום יודישען פאלק: אז נישט קוקענדיג דערויף, וואס מיר זענען צושפליטערט און צוהאקט, זענען מיר דאך בעת א צרה צוזאמען-געבינדען אין איינעם. דאס האט בע-וויזען די היסטעריאדע, וועלכע האט אונז געוואלט פערניכטען און צושטוי-בען, האבען די יודען פון דער גאנצער וועלט דאך זיך פערזייענעט און קעמ-

סמאל.

אידיאל פאר קינדער אלן זאלן האבן - Mydło Bebe Hoffmana

Rece matki

zdradzają życie pełne mozołu i nieustannej pracy — wciąż tylko dla męża i dzieci. Szczęśliwy, kto doznaje jeszcze troskliwości rąk macierzyńskich! Ale czyżby tym pracowitym ręką nie należało się również choć trochę pielęgnacji i ochrony? Owszem, chociażby tylko przez unikanie pozornie tanich a zarazem ostrych środków do prania. Lepiej wydać 10 groszy więcej i zamiast zwykłych mydeł kupić słynne mydło „Kollontay z pralką”. Subtelny zapach, obfita i łagodna piana oraz zawartość gliceryny — oto zalety mydła „Kollontay z pralką”, które dzięki swej niedoścignionej jakości jest więcej warte niż kosztuje.

Prosimy zważyć

mydło z pralką
Kollontay
jest lepsze...

252

nazwa ochronna „PRALKA”

איסגעצייכענט, אזוי ווי שטענדיג,

וועט געלונגען דאס געפערס, ווען מיר וועלען בעהזען די אלויטיג אויסגעפרובטע מיטלען פון **ד"ר עטלער**.

איך עמפעהל ביין רייך-אילוסטרוט ביכער „פ” מיט פארשריפטען. פרייז 40 גראשען.

Dr. A. OETKER.

פון דער גלייכער קאלעקטור פון וועקסלער.

ס'נעמט נישט אדורך קיין איין קלאס פון דער מלוכה-לאטעריע, אז אין ה'י. וועקסלערס בעוואוסטער קאלעקטור זאל נישט פאלען מעהערע בעדייטענדע געווינסען.

אויך אין דער איזשטיגער ציהונג האט דאס מול וועקסלערס קאלעקטור נישט געפאסט און שוין ביז נעכטען האט די גלייכע קאלעקטור פערצייכענט עטליכע שעהע געווינסען. אזוי האט דער נומער 157477 געווינען 5000 זל. נר. 39268 — 2000 זל. נר. 153585 — 2000 זל. א. א. זל.

BŁĘKITNA...

W sobotę 19 maja 1934 punkt. o godz. 3 pp. odegrana zostanie staraniem Samorządu Uczn. przy Szkole Koedukacyjnej ZOFJI WAJNSZTOKOWNY w sali kina „ATLANTIC” cudowna baśń—operetka o żródłku p. n. „Błękitna”. Ilustracja muzyczna prof. I. Zaksa. Powtórzony też będzie na ogólne żądanie „Sejm dzieci” Korczaka. Dochód przeznaczony na cele Samorządu. Przedprzedaż biletów w szkole, aleja 20 (tel. 10-78) codziennie od 13—14 i 18—20.

רינג - קייט - לטובת „קרן - המושבה”

ה' יונגסטער ענטפערט דעם ה' ניע-מיראוסקי מיט 2 זל.

פרי. עטינגער ענטפערט דעם ה' הערצבערג מיט 2 זל. און רופט ארויס: העלענע רייך, בערעק פייגא, פאלא קרימאן.

ה' יונגסטער ענטפערט דעם ה' הערצבערג מיט 2 זל. און רופט ארויס: י. זילבערשטיין, ש. שפיעוואק, פרי. פישאף.

שרה לאנדוי ענטפערט ה' הערצ-בערג מיט 3 זל.

נח קורלאנד ענטפערט י. צימערמאן מיט 3 זל. און רופט ארויס: ע. פריד-רייך, מישקובא, ר. ניעמיעץ, ב. יע-שאוויטש, בלומענקראנק, ה. איצקא-וויטש.

יארזשאמבעק גיט 5 זל. און רופט ארויס: י. קורלאנד, ש. ווין, ווייסמאן, ה. ראזענבוים, יוסף פראגא, פ. בוין. פוי האלאנד גיט 5 זל. און רופט ארויס: א. קורלאנד, ז. ביבער, מ. שידלעוויטש, א. זאמבעק, ש. זיגעלבוים, ש. יעקובבוים.

דניאל נאטינגער ענטפערט מיט 2 זל. און רופט ארויס: ערליך, מאור, אפערמאן, אראנאוויטש, נאכטיגאל, יא-קובאוויטש.

זאנדבערג ענטפערט מיט 3 זל. און רופט ארויס: מ. ערליך, י. יעשאנא-וויטש, מארקאוויטש, נאואק, ק. ריימאן.

אנעלערן פערזאנלונג.

זונטאג, דעם 20-טען מאי פונקטליך 4 נאכמיטאג קומט פאר אין אייגענעם לאקאל, אלע 12, א פערזאנלונג פון דער שולע פאר לערן-יונגלעך און מייד-לער, צויער א רייה נייע פערזאנלונג נונגען פון דער מאכט דארף יעדער האנדווערקער בעזוכען די פערזאנלונג.

פון ספארט

צוויי טשענסטאכאדער מייסטערס פון פוילישען מכבי אויפ'ן 1934 י. זונטאג אונטער דעם נאמען פארגעקומען די פילעלען פון די מייסטערשאפט-קאמפען פון מכבי-פערבאנד אין פוילען. די קאמפען האבען ארויסגעווען א גרויסע פערזאנלעכע רונג ביי די היגע ספארט סימפאטיקער, איבערהויפט, אז אין 4 פון די 5 קאמפען איז געווען פערטעטען דער טשענסטאכאדער מכבי פליגען. געוויכט: בירנבוים (מכבי, ווארשא) — ליבערמאן (בר-כבא, קאדו). רעם קאמף געווינט ה' הויך אויף פונקטען בירנבוים.

אין דער האל-וואג בעזענע קרא-וועצקי (מכבי, ווארשא) זילבערבערג (מכבי, טשענסטאכאדער).

פערדע - געוויכט: כליונער (מכבי, טשענסטאכאדער) — פערלשטיין (מכבי, גראנא). דער דאזיגער קאמף איז גע-ווען ערווארט מיט גרויס שפאנאנג, ווייל

Szkola Rzemieśln.-Przemysłowa dla Żydów w Częstochowie

podaje do wiadomości, iż zapisy dla nowo-wstępujących uczniów rozpoczęły się z dniem 15-go maja b. r.

ברילען, בינאקלען

אין א גרוי-סען אויסהאל נייסטע פאסאנען, אויסגעפיהרט גענוי לויט די פארשריפטען פון קאליסטען. איך טויש אויס ברי-לען, ארויסגעבענע דורך דער קראנקען-קאסע. אלערארט רעפערמאציעס ווערען פאכמעניש אויסגע-פיהרט. ברילען און גינקעל-אומפאסונג פון 2 זל. אן אומפאסונג פון מאסע פון 4 זל.

פאטאגראפישע אפאראטען

און פאטירען, נייסטע קאנסטרוקציעס פון מערשידענע סארטעס אין א גרוי-סען אויסהאל אויף בעהזענע בעדייטענען. ספעציעלע אפאראטען פון אויסהאלען אפ-טאקע ארבייט אין זעלבן טאג. — סאלידע ארבייט. — קאנקורענץ-פרייזען.

OPTYK MEDICAL — Z. Erner, Aleja 31

ביליגע פארשטעלונג אין קאמעראל-טעאטער.

שבת, דעם 19-טען ד. ה. 4 א וינער נאכמיטאג וועט אין קאמעראל-טעאטער פארקומען א פארשטעלונג פון זיין האנד. פרייזען (פון 50 גר. ביז 1 זל.) פון דער פיעטע פון יעדע וואוועיסקי א. נ. „דער מענש איז נישט נויטיג“.

ביליגע צו בעקומען אין דער קי-טור-ליגע, אלע 12.

Kino „LUNA”

היינט — פרעמיערע!

ŻŁE KOCHANA

געשעהענישען פון א טענצערין, וועלכע האט געדורשט נאך לעבע און דער-גרייכט רוהם.

הויפט-ראלען אלס בראדי, מ. א' סוליאן איבער'ן פארגאס: קלאג - צונאבען.

אנאליס פון די טעאטען: וואכען-טעג, 6 שבת 4-30, זונטאג און יום-טוב 3-30.

פרייזען: קלויסלעך און באקלען 70 גר. פלוס 10 גר. פאדאטעק, 3 פלעצער 45 פלוס 5 גר. פאדאטעק. דער זאל ווערט געלופטערט מיט ווענטילאטארען.

„ATLANTIC”

אגראדאווא 14.

גרויסער דאפאלטער פארגאס!

דער שענסטער סענסאציעלער פילם

BOHATER Z ZACHODU

מיט וואלאס בעררי — אין

Za kratami

הערליכע קאמדיע מיט פליץ און פלאץ.

Kino „EDEN”

פון שבת און ווייטער

פילם (1) גרויסער רעווי-פילם

KOBIETA ORCHIDEA

מיט דזשון נייט און נעלי האמילטאן.

ערשטע פויליש-טשעכישע קאמדיע

12-cie krzesel

מיט וואלאס פאריאן און דימשא. שבת, זונטאג און מאנטאג 12.30 מיטאג צו ביליגע פרייזען

BYŁEM SZPIEGIEM

Pensjonat „Leśniczówka” w Ostrowach, st. Blachownia

איז שוין אפגע-זונגע צימערן מיט ווערענדעס. עלעקטריש בעלייכטונג. מעסיגע פרייזען. אויף פערלאנג מינעראל, גאז און זונגע-בעדער. ערשטקלאסיגע קיך. טעלעפאן: טשענסטאכאד 10-16.

די כשר'ע קיך ווערט געפיהרט אין א בעזונדער לאקאל אונטער דער אויפזיכט פון מיין מוטער דארא רייכער.

בעמערקונג: קינדער פון 8 יאהר ווערען אנגענומען אונטער אויפזיכט פון א פרעבעל-לעהרערין.

Pensjonat L. Jakubowicza

OSTROWY, Poczta BLACHOWNIA.

„יהללך וד ולאפך.”

נאכ'ן ארויספיהרען א רעמאנט איז מיין פענסיאנאט קאמפארטאביל איין-געארדעט און איז טעטיג פון 25-טען מאי ד. י.

כשרע דיעטישע — געשמאקע שפייזען. — סאלידע בעדייטענען. ביליגע פרייזען. — ראדיא א. ז. וו.

אינהאבער **י. יאקובאוויטש.**

דער לאנגיעהריגער בעוואוסטער פענסיאנאט פון **ו. סאנדאמיצערסקי אין כוואנטאדא**

טעטיג קאניצעפאל

עפענט זיך צום נייעם זומער-סעזאן שוין דעם 23 מאי.

דער פענסיאנאט איז פערזעהען מיט אלע נייסטע איינריכטונגען און בעהזענעליכקייטען, אויך ראדיא, ספעציעלע פערזעהענע פאר קינדער א. א. ו. די ווילע געפינט זיך אין א שעהנעם טרוקענעם וואלד. — זונגע וואוינונגען. — כשר'ע קיך. — געשמאקע און געזונגענדע שפייזען. מעסיגע פרייזען.

זענען אינפארמאציעס זיך הענדען צו י. שווארץ, ווארשאווער 13.

URODONAL

Zwalcza reumatyzm podagry piasek skleroze

czyści nerki oczyszcza wątrobę i stawy łagodzi arterje i zwalczą otyłość

Do nabycia we wszystkich aptekach i skl. apt. Przedstawicielstwo Warszawa, Fredry 4.

pol i niemita jego woń

USUWA PŁYN SUDOR

„AP. KOWALSKI” WARSZAWA

Redaktor i wydawca: R. Bocian

pol i niemita jego woń

USUWA SUDORYN

PROSZEK Z SITKIEM „AP. KOWALSKI” WARSZAWA

Druk B. Bocian, Aleja 6